

Harold Pinter

PREVARA

Režiserka Jasmin Kovic

Harold Pinter

PREVARA

Prvič na Šentjakobskem odru

Prevajalka: **Lija Pogačnik**

Režiserka, scenografinja in avtorica glasbene opreme: **Jasmin Kovic**

Kostumografinja: **Rina Grošelj**

Asistentka kostumografinje: **Helena Hafner**

Lektor: **Martin Vrtačnik**

Igralska zasedba:

Maja Eržen

Luka Beljan

Elias Rudolf

Drugi sodelavci:

Vodja predstave in rekviziter: **Nino Budimirovič** | Lučni in scenski tehnik: **Gregor Törner** | Tonski in scenski tehnik: **Matija Kastelic** | Maskerka: **Nina Toplak** | Izdelava scenografije: **Rok Valjavec, Robert Obed** in **Mario Leopoli** | Garderobier: **Marko Skok**

Premiera: 3. oktober 2025, Šentjakobski oder
Predstava traja 1 uro in 40 minut in nima odmora.

Elias Rudolf, Luka Beljan in Maja Eržen

Resnica v drami je vedno neulovljiva.
Nikoli je čisto ne najdeš, a iskanje je
obsesivno. Iskanje je očitno tisto, kar
poganja trud. Iskanje je tvoja naloga.

Harold Pinter

Harold Pinter (1930–2008)

je bil britanski dramatik, scenarist, režiser in igralec, eden najvplivnejših avtorjev 20. stoletja. Njegova dela so znana po zgoščenem jeziku, dolgih premorih in napeti tišini, kar ustvarja posebno, »pinterjevsko« atmosfero. Najbolj znane drame, kot so *Hišnik* (*The Caretaker*), *Zabava za rojstni dan* (*The Birthday Party*) in *Prevara* (*Betrayal*), raziskujejo moč, manipulacijo in neizrečene napetosti med ljudmi. Pinter je bil tudi politično angažiran, ostro je kritiziral vojno in kršitve človekovih pravic. Leta 2005 je prejel Nobelovo nagrado za književnost, v svojem zahvalnem govoru pa je izpostavil družbeno odgovornost umetnosti. Njegov slog je zaznamoval sodobno dramatiko in vplival na generacije avtorjev po svetu.

Iskanje resnice v svetu prevar

Kaj te je najbolj pritegnilo pri dramskem besedilu *Prevara*?

Pinterjevo besedilo sem prvič prebrala v italijanskem prevodu, ki se glasi *Tradimenti*, torej *prevare* in ne *prevara*. Gotovo v slovenščini naslov bolje zveni edninsko, a italijanski prevod takoj učinkovito razkrije glavni dramaturški preplet te le na videz lahkotne psihološke drame. Prevara ni le ljubezenska, čeprav je v ospredju učinkovit klasični ljubezenski trikotnik. Prevara je tudi prevara prijateljskega odnosa, osebnotna prevara in že postane jasno, da v je v bistvu vsako prikrivanje resnice tudi sama prevara. Vedno znova opažam, da je ravno prikrivanje resnice najučinkovitejše dramaturško "gonilo" sodobnih psiholoških dram, ki me od vedno privlačijo in fascinirajo. V še tako zapleteno psihološko dramo prilijejo kanček napetosti in pričakovanja, ki je po narativni učinkovitosti zapleta lahko primerljiva le z žanrom kriminalke. Na temeljih odkrivanja resnice, ki ostaja vedno izmuzljiva, delna in podvržena osebному pogledu in interpretaciji, sloni veliko sodobnih dram dvajsetega in enaindvajsetega stoletja, od manifesta zanikanja enostranskega pogleda na stvarnost Pirandellove *Kaj je resnica?* do nadvse priljubljenih Zellerjevih dram, kjer lahko najdeš celo dramo z naslovom *Resnica*. Ob soočanju s takimi besedili se mora režiser s svojim ansamblom zavedati, da so skrivnost, dvom in izmikanje enostranski interpretaciji ključni za pravilen pristop k takemu režijskemu izzivu tudi in predvsem v drami, ki se razpleta v kronološko nasprotnem vrstnem redu.

Med drugim si velika ljubiteljica Harolda Pinterja. Katere teme ali motivi, ki jih v svoji dramatiki in prozi obravnava, se ti zdijo še posebej pomembni?

Drama *Prevara* je po stilu mogoče med vsemi najmanj *pinterjevska*, saj je osnovna komponenta njegovega ustvarjanja - gledališče absurda - potisnjena nekako narob in se le mestoma

Luka Beljan in Elias Rudolf

Jasmin Kovic

kaže v tekstu v obliki stilnih dodatkov, ki se na prvi pogled zdijo celo dramaturški spodrsaljaji, v sebi pa skrivajo večplastno simboliko in sporočilnost, ki je za stil Nobelovega nagrajenca značilna.

Slog je na prvi pogled zelo realističen in sodoben, skoraj učinkovito popovski. V svoji globini pa skriva mojstrsko kompleksnost zapletene drame, ki se večplastno prepleta z lahkotnim sintetičnim dialogom, sestavljenim iz skrbno izbranih besed, ki si v kratkih stavkih sledijo med zgovornimi pavzami in daljšimi monologi, ki želijo prekiniti neizprosne tišine.

Kako si pristopila k aktualizaciji zgodbe? Si v režiji želela zgodbo postaviti v sodobnejši kontekst ali si raje ohranila izvirno časovno in družbeno okolje?

Nimam rada filoloških postavitev v točno določeno obdobje, zato sem se raje kot za natančno časovno umestitev drame odločila za svobodno navdihovanje po estetiki in atmosferah druge polovice dvajsetega stoletja. To nam omogoča neko kritično distanco do likov in situacij, obenem pa jih od našega sodobnega čutenja ne oddalji preveč. Bližina tém, ki so nam aktualne, pa nam obenem omogoča zdravo emotivno povezanost z liki.

Vzporednice s sodobnostjo v tem Pinterjevem tekstu berem predvsem v poudarkih sodobnih minimalističnih in post-konzumističnih tokov, ki zaradi okoljevarstvenih ali drugih moralnih razlogov poudarjajo nesmiselnost pretiranega nakupovanja in kopičenja predmetov ter njihov psihološki vpliv na življenje posameznika. Fenomen nebrzdanega nakupovanja, kot posledice ekonomskega *booma*, se je začel ravno v obdobju Pinterjevega ustvarjanja. Avtor je že zelo zgodaj tenkočutno zaznal psihološki vpliv predmetov na življenje posameznikov. Predmeti v Pinterjevem ustvarjanju imajo močno dramaturško in simbolno vrednost – niso nemi, temveč kričeči razglaševalci preteklih odločitev, napačnih življenjskih poti, starih iluzij, upanj in neuresničenih sanj.

So pričevalci, ki vzbujajo bolečino in občutek sramu, neprimernosti, hkrati pa krepijo izpraznjenost ter občutek nesmisla. Z njimi liki polnijo praznine, da bi nadomestili čustveni ali ljubezenski primanjkljaj.

Te teme so še zlasti aktualne v obdobju, ko vsak dan nove subtilne marketinške strategije skozi medije in družbena omrežja nesluteno pogojujejo naše življenjske in nakupovalne izbire in nas spodbujajo k nabavi nepotrebnih modnih predmetov, ki kaj kmalu postanejo del osebne identitete, v kateri se že naslednji hip ne prepoznamo več.

Kakšno vzdušje želiš ustvariti na odru, kaj ti pomeni atmosfera in kako si s pomočjo scenografije, kostumov in glasbe podprla dramsko dogajanje?

Pinter v svoji drami ustvarja zelo jasno *atmosferno partituro*, ki spremlja dogajanje in obenem vpliva na čutenje in počutje posameznikov. Režiser mora tej partituri prisluhniti, jo prepoznati in ji slediti. Zelo jasna je dramaturška moč sosledja hladnih in toplih atmosfer: hladnih stanovanj in toplih domov. Temu seveda skušam slediti, kontraste osmisлити in okrepiti. Predmeti so prvi sooblikovalci atmosfer: nosilci topline ali ojačevalci hladu. Z njimi protagonisti skušajo neuspešno nadomestiti svoj emotivni deficit. Ena sama pečka ni dovolj, da bi segrela stanovanje. Po drugo pa nikoli niso šli. Zdaj tudi ne bodo. Ker nima več smisla.

Prevara se ukvarja z intimnimi odnosi in čustvenimi konflikti – kako ste z igralci raziskovali psihološko globino likov, da bi bili na odru čim bolj prepričljivi?

Prevara je na videz lahkotna, v resnici pa je precej kompleksna psihološka drama, ki za ljubiteljske igralce predstavlja velik izziv. Zato je bilo treba v prvi fazi opraviti temeljito dramaturško razčlenbo vseh likov, situacij, ambicij, želja ter frustracij protagonistov.

Maja Eržen in Elias Rudolf

Luka Beljan

V drugi fazi je bilo na vrsti soočanje z lastnimi osebnimi mnenji in pogledi, ki jih seveda zaznamujejo privatne izkušnje igralcev in ustvarjalcev. V zadnji fazi pa se je bilo treba odločiti za kastracijo in brzdanje lastnega enosmernega mnenja, spretno nihati med učinkovitim prikrivanjem ter previdnim razkrivanjem prek parcialnih indicov možnih pogledov na razplet. Ključno je bilo puščati dovolj dvomnosti in skrivnosti, ki takemu besedilu dajeta čar, ki ga bralec lahko občuti le, ko se prvič, deviško sooči s Pinterjevim besedilom ob prvem branju.

Še beseda o sporočilnosti. Kaj želiš, da gledalec odnese domov po ogledu predstave? Ali meniš, da *Prevara* lahko odpira pomemben pogovor o odnosih, iskrenosti in družbenih normah danes?

Odnosi, ki jih vidimo na odru, gotovo niso idealni, še manj pa zgledni. Težko verjamem, da lahko predstava spremeni človekov moralni kompas, lahko pa odpira vprašanja, a redko daje odgovore, ki bi koga preobrazili. Vsako kulturno srečanje z dobro zasnovano zgodbo ali gledališko pripovedjo pa je le prvi korak h grajenju čustvene inteligence, saj nam vedno znova razkriva, da so odnosi dosti bolj kompleksni, kot si predstavljamo na prvi pogled. Postopno odkrivamo večplastnost čustvenih konfliktov in razloge ter vzroke dobrih in slabih dejanj protagonistov. Like je vse težje enostransko in zbanalizirano deliti na dobre in zlobne. Zato dobro napisane zgodbe vsebujejo večplastne in kompleksne osebnosti, ki jih je težko kar na počez soditi, še težje pa obsojati. To je gotovo že dobra tema za začetek pogovora, mar ne?

Pogovarjal se je Dr. Rok Andres.

Tisto, kar dela Pinterja posebnega, je to, da vsako igro piše v pričakovanju nepričakovanega.

David Hare

Maja Eržen

Rini Grošelj v zahvalo za njene stvaritve v našem gledališču, vsem mladim, ki šele vstopajo na svojo pot umetniškega ustvarjanja, pa v spodbudo.

Rina Grošelj, kje in kako si se srečala s Šentjakobskim gledališčem Ljubljana?

Kot majhno deklico sta me stara starša večkrat peljala v različna gledališča, med drugim tudi v Šentjakobsko. A to so le bežni spomini. S Šentjakobskim gledališčem sem začela aktivno sodelovati v drugem letniku srednje šole pri projektu Ogledalo - na modni reviji, ki naj bi predstavila repertoar za sezono 2022/23, in sicer sem izdelala kostum za predstavo *Čakanje Godota*. Takrat sem se navdušila nad kostumografijo in gledališčem nasploh.

V čem so se tvoje predstave o našem gledališču razlikovale od tega, kar si kasneje videla in doživela?

Pred sodelovanjem s Šentjakobskim gledališčem nisem o gledališču vedela skoraj ničesar. Kot gledalka nikoli nisem pretirano razmišljala o kostumih, sceni in vseh ljudeh, ki sodelujejo pri predstavi. Zdaj veliko bolj cenim vsako predstavo, saj vem, koliko truda je vloženega. Sem pa tudi bolj kritična do kostumov in vedno razmišljam o njihovem pomenu ter o tem, kaj so ustvarjalci želeli sporočiti z vizualno podobo predstave.

Nisem si predstavljala, da bo gledališče postalo tako velik del mene in moje prihodnosti.

Ali misliš, da je dobro, da mlad ustvarjalec začne svojo pot v Šentjakobskem gledališču Ljubljana - in zakaj?

Vsekakor! Je kreativno okolje, prepleteno s tako amaterskimi kot profesionalnimi ustvarjalci, kjer se učimo drug od drugega. Če si željan znanja in streliš k nenehnemu napredku, je Šentjakobsko gledališče polno priložnosti.

Smo ti dali dovolj priložnosti, da si se obogatlila s predznanjem, ki ti zdaj koristij pri študiju?

Tu sem se naučila vsega o gledališču. Od ideje do končnega rezultata. Pred sodelovanjem nisem imela nobenega predznanja in nikakršne

predstave, kaj pomeni biti del gledališkega procesa, ki se na prvi pogled zdi preprost. A ni. V praksi hitro spoznaš, kako pomemben je vsak člen: ustvarjalec, igralec, vsak posameznik, ki prispeva k dobri zgodbi.

Še posebej sem tu zares spoznala poklic kostumografa in vse, kar vključuje. Šentjakobsko gledališče in sodelovanje z njim predstavljata velik del mojega portfelja in prepričana sem, da mi je prav to pomagalo, da sem bila sprejeta na *Guildhall School of Music & Drama* v Londonu, ki ga zdaj obiskujem.

Ali nameravaš na svoji poklicni poti še sodelovati z nami?

Seveda! Z veseljem bom s svojim novo pridobljenim znanjem prispevala k razvoju Šentjakobskega gledališča Ljubljana, če bo le mogoče.

Imaš kakšno sporočilo za sedanje in prihodnje člane, sodelavce - ustvarjalce različnih profilov?

Hvala vsem, ki ste me tako lepo sprejeli in mi omogočili, da sem se s svojim ustvarjanjem učila in razvijala. Hvala za vse priložnosti, zaupanje in prečudovito skupnost, ki jo gradite.

Pogovarjal se je Peter Teichmeister.

V sezoni 2022/2023 je Šentjakobsko gledališče repertoar prihajajoče sezone predstavilo na nekoliko drugačen, izviren način - z modno revijo, ki so jo zasnovala in izvedle dijakinje Srednje šole za oblikovanje in fotografijo. Projekt »Ogledalo« pod mentorstvom Saše Strnad je tako postal uvod v odlično sodelovanje med dvema uglednima institucijama z bogato zgodovino SŠOF in ŠGL.

Na to sodelovanje se je nato navezala še asistenca režiserju Jaši Jamniku na področju kostumografije in scenografije pri uprizoritvi Čakanje Godota ter asistenca kostumografinji pri uprizoritvi Županove Micke. Sledilo je samostojno delo na področju kostumografije pri predstavah Popolni tujci v režiji Jasmin Kovic, Podeželje v režiji Jaše Jamnika, Stekli psi v režiji Jaše Levstka in Prevara v režiji Jasmin Kovic.

Rina je s svojimi idejami pomembno prispevala tudi pri vzdrževanju in urejanju kostumov, fotografiranju ter izboru stilskih kosov iz gledališkega fundusa. Poleg tega se je posvetila tudi oblikovanju maske, kjer je osvojila ključna znanja za celostno zasnovo kostumografije, od frizure do maske lika, ob podpori oblikovalke maske Incognito design pri predstavah Revizor, Linhart in Pelikan.

Fotograf: Vid Vidovdanski

Njegove drame imajo poseben ritem. Dramske junake je najraje zaprl v eno samo klavstrofobično sobo in jih soočil s sovraštvom, prezirom, ironijo in cinizmom. Dialogi med njimi so zato kot minsko polje; kdo od njih bo prvi stopil na napačno besedo, ki bo pognala v zrak ves oder ... Dogajanje v dramah Harolda Pinterja je vedno postavljeno v nevaren vmesni čas, tik preden izbruhne nasilje. Tako kot pri Čehovu tudi Pinterjevi dramski junaki veliko molčijo. Ne vedo, kaj bi rekli, tako kot se nam to dogaja tudi v resničnem življenju. Besede so se Pinterju zdele pomembne, skoraj organske. Zato ni čudno, da je bil vedno politično angažiran intelektualec, pacifist, ki ga v javnosti ni bilo strah povedati tega, kar misli. Besede štejejo, je govoril.

Irena Štaudohar, Delo

Elias Rudolf

Ni strogih razlik med stvarnim in nestvarnim,
ne med resnico in lažjo. Nekaj ni nujno bodisi
resnica bodisi laž; lahko je resnica in laž hkrati.

Harold Pinter

Luka Beljan in Maja Eržen

PREJEMNIK LINHARTOVE PLAKETE

JANEZ VLAJ

Janez Vlaj se je Šentjakobski družini priključil v gledališkem letu 1983/84 kljub pomislekom nekaterih sodelavcev in predstojnikov, ali je za sodnika primerno, da se v prostem času ukvarja z igralstvom. Njegovo odločitev je podprla sodnica Vrhovnega sodišča v Ljubljani in tako ni bilo več formalnih ovir za njegovo predano delo na gledaliških deskah.

Njegova prva vloga je bila Florando Aretusi, ljubimec v komediji Carla Goldonija *Sluga dveh gospodov*. Do leta 2024 je nanizal na desetine vlog in odigral v nekaj sto ponovitvah. Janez Vlaj je v več kot štirih desetletjih svojega sodelovanja s Šentjakobskim gledališčem pustil neizbrisen pečat na slovenski ljubiteljski gledališki sceni.

Njegova predanost in strast do gledališča se kažeta ne le v vrsti odigranih vlog in prepričljivih umetniških interpretacij, temveč tudi v njegovi dolgoletni vlogi vodje in upravitelja društva, kjer je s svojim strokovnim znanjem in z neomajno podporo kulturi usmerjal in krepil njegovo delovanje.

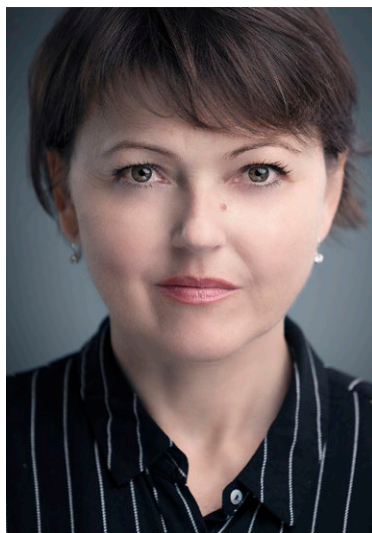
Izredno dejaven je pri projektu gledališke vzgoje za šolsko mladino in projektu *Šentjakobsko je poezija*, in sicer kot avtor in interpret pesmi. S svojim znanjem s področja prava pa tudi nesebično pomaga društvu.

S svojim delom, ki združuje igralsko odličnost, organizacijsko predanost in iskreno ljubezen do gledališča, Janez Vlaj pooseblja poslanstvo ljubiteljske kulture.

Fotografinja: Lucija Magajna

63. REGIJSKO LINHARTOVO SREČANE OSREDNJE SLOVENIJE

Fotograf: Jernej Čampelj

Priznanje za najboljšo glavno žensko vlogo prejme

Anja Garbajs

za vlogo Corinne v predstavi *Podeželje*.

Podeželje je psihološko pretanjena drama, ki je zelo zahtevna za uprizarjanje. Besedilo v celoti temelji na dialogu in likih, zunanjega dogajanja je zelo malo in ne ponuja veliko možnosti v smislu mizanscene in vizualnega, ker v svojem bistvu ni realistično. Za fasado zakonskih in preprirov med ljubimci raziskuje, kako se ljudje lomimo pod ekstremnimi pritiski, vse dramsko dogajanje poteka navznoter, na abstraktni ravni čustev, napetosti, afektov in nezavednega, kar je seveda zelo težka igralska naloga, ki pa jo Anja Garbajs odlično opravi. Poleg tega, da konkretno izriše prizadetost prevarane žene na robu živčnega zloma, na trenutke poseže onkraj psihološkega realizma, v polje, ki mu ne moremo reči preprosto duševna bolezen ali blaznost, ampak gre za neko drugačno stanje, neke vrste trans, kar je težko definirati, kljub temu pa igralka zelo suvereno uporablja in odmerja tako to 'drugo stanje' kot bogat nabor psihološke igre.

Fotograf: Jernej Čampelj

Priznanje za najboljšo glavno moško vlogo prejme

Janez Usenik

za vlogo Richarda v predstavi *Podeželje*.

Kot smo zapisali že zgoraj, se tudi Janez Usenik spopada z zahtevnim besedilom in vlogo. V določenem smislu ima celo težjo nalogo, saj za razliko od obeh ženskih vlog lik Richarda ostaja trdno zasidran v tostranskem, racionalnem, realističnem, zato ima igralec pravzaprav na razpolago manj igralskih sredstev, s katerimi pa mora parirati obema bolj 'onstranskima' ženskima likoma. Čeprav posledično morda ta lik na prvi pogled deluje manj izpostavljen, v resnici drži skupaj celotno dramsko gradnjo. Tako subtilno in večplastno izriše lik, ki bi po vsebini lahko deloval tudi kot zelo enodimenzionalen negativec. A natančno psihološko delo igralca omogoči gledalcem, da dobijo globlji vpogled v lik in njegove motivacije.

Priznanja je podeljeval selektor Jaka Andrej Vojevec.

Skupinska fotografija, fotograf Aleš Košir

Podeželje

režija Jaša Jamnik

predstava, uvrščena na 63. Linhartovo srečanje

Na regijskih srečanjih po Sloveniji sem videl veliko gledališkega entuziazma, talenta in kreativnosti, pa tudi obrtnega znanja. Slovensko ljubiteljsko gledališče je živo, v stiku s časom, v katerem živimo, naklonjeno slovenski dramatiki in odprto za raznolike gledališke postopke. Gre za tematsko, žanrsko, pa tudi v smislu gledališke izvedbe pester izbor, od starejše do sodobnejše drame in različnih vrst komedije, avtorskih besedil, ki so nastala s pomočjo gledaliških improvizacij, gibalnega gledališča. V slovenskem ljubiteljskem gledališču ima slovenska dramatika vsekakor svojo veljavo. Medtem ko uveljavljene skupine včasih pri svojem izboru besedil in gledališkem pristopu ostajajo v varnih, preverjenih okvirih, so še posebej svež, pa čeprav včasih tvegan pristop do tematik in gledaliških postopkov pokazale nekatere skupine, ki jih bomo na državnem Linhartovem srečanju videli prvič.

Dejan Spasić

državni selektor 63. Linhartovega srečanja

Skupinska fotografija, fotograf Aleš Košir

UVRSTITEV NA 32. NOVAČANOV FESTIVAL LJUBITELJSKIH GLEDALIŠČ

Na 32. Novačanov festival se je prijavilo 23 predstav iz vse Slovenije. Po selekcijskem izboru se je v tekmovalni program uvrstilo pet predstav, ki bodo uprizorjene med 11. oktobrom in 8. novembrom v Gledališču Zarja Celje. Na festival smo se uvrstili s predstavo *Kurbe* v režiji Jureta Ivanušiča.

Nagrado *matiček* prejme

Anja Garbajs

za vlogo Corinne v predstavi *Podeželje*.

S podelitvijo *matičkov* in posebnih priznanj se je v soboto, 20. septembra v Kulturnem domu Postojna končalo 63. Linhartovo srečanje, najpomembnejši festival ljubiteljskih gledaliških skupin v Sloveniji.

V tekmovalnem sporedu se je zvrstilo sedem predstav (med njimi tudi predstava *Podeželje*), ki jih je ocenjevala tričlanska strokovna žirija v sestavi: igralec Tadej Pišek, gledališka režiserka iz Srbije Anđelka in igralec SNG Nova Gorica Andrej Zalesjak, ki je bil tudi predsednik žirije.

Matička za najboljšo žensko vlogo je komisija podelila Anji Garbajs za vlogo Corinne v predstavi *Podeželje*. »Igralka s svojo jezikovno odličnostjo, emotivno razplatenostjo in suvereno prezenco ustvari izjemen odrski lik, ki z rahločutno poglobljeno interpretacijo in močno odrsko prisotnostjo uspe preseči kompleksno dramsko besedilo.«

Fotograf: Aleš Košir

OBČNI ZBOR ŠENTJAKOBSKEGA GLEDALIŠČA

24. september 2025, Šentjakobski oder

Na letošnjem občnem zboru Šentjakobskega gledališča, ki je potekal v prijetnem in povezovalnem vzdušju, smo skupaj pogledali na preteklo sezono, se spomnili številnih uspehov in premislili o prihodnjih izzivih. Pomemben del srečanja je bila tudi izvolitev novih vodstvenih organov društva, ki bodo s svojo predanostjo, znanjem in energijo usmerjali delovanje gledališča v prihodnjem obdobju.

Z veseljem sporočamo, da so bili izvoljeni:

Predsednik društva: **Luka Beljan**

Člani upravnega odbora: **Marko Skok, Jaša Levstik, Elias Rudolf, Rok Pirnat, Janez Pogorelec in Tina Drobež**

Nadzorni odbor: **Nino Budimirovič, Damjan Spaić in Gašper Pavc**

Disciplinska komisija: **Anja Garbajs, Ksenija Švalj Hlebec in Tjaša Valentinčič Rudolf**

Vsem izvoljenim iskreno čestitamo in jim želimo veliko uspeha pri delu.

Ob tem se iskreno zahvaljujemo tudi vsem članom razrešenih odborov: predsednici društva Urški Koželj, članom Upravnega odbora: Tomažu Urglu, Marku Skoku, Roku Pirnatu, Sari Špelec, Luki Beljanu, Tini Drobež, članom Nadzornega odbora: Jaši Levstiku, Katji Fajdiga in Draganu Remškarju ter članom Disciplinske komisije: Ediju Grilu, Piki Mihelič Kadunec in Eliasu Rudolfu za predano in odgovorno delo, ki so ga opravili v svojem mandatu.

Hvala tudi vsem članom in članicam, ki s svojo predanostjo in energijo soustvarjate zgodbo našega gledališča.

Skupaj verjamemo, da nas čaka še veliko ustvarjalnih dosežkov in lepih gledaliških trenutkov.

NAGOVOR PREDSEDNIKA ŠENTJAKOBSKEGA GLEDALIŠČA

Spoštovane članice, dragi člani, prijatelji
in obiskovalci Šentjakobskega gledališča,

z velikim ponosom in hvaležnostjo prevzemam vlogo predsednika društva, ki ga že desetletja zaznamujejo predanost, prostovoljstvo in ljubezen do gledališča. Šentjakobsko gledališče je prostor, kjer predstave niso le rezultat vaj in režij, temveč tudi prostor prijateljstev, sodelovanja in medsebojnega zaupanja. Že od samega začetka nas povezuje vera v moč gledališča-moč besede, igre in skupnosti, ki presega gledališke deske.

Naše sodelovanje se nikoli ne začne z aplavzom in ne konča s premiero-nadaljuje se v zakulisnih pogovorih, vajah, druženjih in v toplini, ki nas kot skupnost drži skupaj.

Kot predsednik želim graditi prihodnost, ki temelji na spoštovanju, odprtosti in povezanosti. Verjamem, da je uspeh našega gledališča odvisen od tega, da se vsak član počuti slišan in cenjen. Le tako bomo lahko ostali prostor, ki navdihuje in povezuje. Hkrati pa si želim, da kot skupnost delujemo zanesljivo in odgovorno. Gledališče je prostor ustvarjalnosti, a hkrati tudi prostor discipline in dogovorov, brez katerih umetniška svoboda ne more zares zaživeti.

Prihodnost Šentjakobskega gledališča vidim v rasti in odprtosti. V povezovanju med generacijami, v mentorstvu in priložnostih za mlade ustvarjalce, ki šele iščejo svoj izraz.

Moja zaveza društvu je, da bom deloval s predanostjo in odprtim srcem. Želim, da ostanemo skupnost, kjer so vrata vedno odprta, kjer lahko vsakdo prispeva svoj glas in kjer občinstvo začuti iskrenost našega dela. Gledališče je umetnost trenutka, a hkrati tudi ustvarjanje spomina. Naj bodo ti spomini lepi, srčni in nepozabni. Tako za nas, kot tudi za vse, ki sedijo v dvorani in delijo našo zgodbo.

Hvala, ker jo pišete skupaj z menoj.

NA DRUGI STRANI LAJFA

Art&Media Lab

Šentjakobsko gledališče Ljubljana, 4.–5. oktober 2025

Šentjakobsko gledališče Ljubljana v sodelovanju z European Centre of Excellence Brussels in DE:NOVO INTERRACTA – Ljubljana, v okviru evropske iniciative Pulse Z, pripravlja dvodnevni brezplačni Art&Media Lab »NA DRUGI STRANI LAJFA« za mlade med 18. in 25. letom. Projekt odpira prostor za dialog med gledališčem, mediji, filmom in digitalno umetnostjo. Namenjen je mladim ustvarjalcem, ki jih zanima, kako umetnost in tehnologija skupaj oblikujeta nove pripovedne oblike in omogočata kritičen pogled na sodobno družbo.

Osrednji cilji projekta so:

- spodbujanje medijske pismenosti med mladimi,
- preizkušanje gledališča kot medija družbenega komentarja,
- razvijanje digitalnih in ustvarjalnih veščin za sodobne medijske platforme,
- povezovanje umetnosti, demokracije in digitalne participacije.

Udeleženci bodo med dogodkom soustvarili do 100 avtorskih medijskih vsebin, ki bodo objavljene na evropski platformi Pulse Z, najboljši projekti pa bodo predstavljali Slovenijo na zaključnem festivalu v Bruslju novembra 2025.

Programski poudarki

V dveh dneh se bodo zvrstila predavanja, delavnice in pogovori s priznanimi mentorji:

Dan Domen Gaiman (Dunking Devils) bo govoril o kreativnosti, digitalnih medijih in grajenju prepoznavnosti v dobi TikToka in umetne inteligence.

Filip Dobranić (Inštitut Danes je nov dan) bo raziskoval temo kibernetске varnosti, kritičnega mišljenja in odgovorne rabe digitalnih tehnologij.

Mare Bulc, režiser in gledališki ustvarjalec, bo z mladimi pripravil družbeno angažirane prizore o svobodi govora, stereotipih in družbenih neenakostih.

Maja Weiss, priznana režiserka in mentorica, bo na stičišču filma in gledališča predstavila performans kot orodje za družbene spremembe in snemanje avtorskih digitalnih vsebin.

Dogodek se bo zaključil z okroglo mizo »Evropske zgodbe – lokalni oder«, ki jo bo vodila dr. Andreja Kopač. Skupaj z mentorji in mladimi bo odprla razpravo o demokraciji, medijih, umetnosti in družbeni angažiranosti ter povezovanju evropskih in lokalnih perspektiv.

Member of
JA Worldwide

Stoletje strasti do gledališča

V središču Ljubljane deluje društvo, ki že več kot stoletje piše zgodbo ljubiteljskega gledališča. Gre za eno najstarejših repertoarnih gledališč abonmajskega tipa v Evropi, ki je skozi čas prejelo številne nagrade, priznanja in državna odlikovanja. Leta 2020 je bilo celo uvrščeno v Register nesnovne kulturne dediščine na področju ljubiteljskega gledališča.

Vsako sezono na oder postavijo pet do šest premier, ki jih ponovijo več kot stokrat, obišče pa jih med 15 in 20 tisoč gledalcev. Pri tem jih že vrsto let podpirata Mestna občina Ljubljana in JSKD.

A to ni le oder, to je skupnost. Iz nje so izšli številni igralci, ki so zaznamovali slovenski gledališki prostor. Danes tu ustvarja več kot 150 članov različnih poklicev, ki svoj prosti čas podarjajo kulturi. Njihovo plačilo je aplavz, največja nagrada pa trenutek, ko z občinstvom delijo zgodbo. V predstavah ohranjajo bogato tradicijo, hkrati pa se pogumno lotevajo sodobnih tem in aktualnih besedil. To je gledališče, ki ne išče blišča, temveč pristne stike; z jezikom, s skupnostjo, z občinstvom.

Za mnoge igralce ljubiteljske scene je bila pot na oder v tem gledališču odskočna deska v profesionalni svet. V stoletni zgodovini se je z njim povezal več kot tisoč igralk, igralcev in zunanjih sodelavcev, ki skupaj ustvarjajo predstave, katerih energija presega meje ljubiteljskega in se po kakovosti kosa s profesionalnim gledališčem.

Tukaj je strast iskrena, energija nalezljiva, gledališče pa še vedno ostaja zvesto svojemu poslanstvu: odpirati vrata v svet igre in ljudi povezovati skozi umetnost.

Z abonmajem vstopite v svet gledališke igre, ki ni le predstava. je poklon jeziku, kulturi in neizmerni moči prostovoljstva. Je darilo, ki ga lahko namenite sebi ali nekomu, ki mu želite podariti več kot vstopnico: doživetje, ki seže do srca.

PRODAJA - BLAGAJNA ŠGL:

Pri blagajni na Krekovem trgu 2 (vhod pri tunelu pod gradom) od ponedeljka do petka med 17:00 in 18:00 ali uro pred predstavo, telefon 031 708 369 ali pišite na e-naslov blagajna@sentjakobsko-gledalisce.si. Poleg prodajnih mest MOJE KARTE.SI je nakup vstopnic mogoč tudi v prostorih uprave na Vodnikovem trgu 5 (2. nadstropje) vsak delavnik med 11:00 in 12:00, telefon 031 225 230 ali pišite na e-naslov info@sentjakobsko-gledalisce.si. Pridružujemo si pravico do spremembe programa.

Izdajatelj: **Šentjakobsko gledališče** | Direktor: **Milan Golob** | Umetniški vodja: **Dr. Rok Andres**
Predsednik društva: **Luka Beljan** | Marketing in stiki z javnostjo: **Saša Strnad** | Organizator kulturnega programa: **Srečko Kermavner** | Lektor: **Renato Horvat** | Celostna grafična podoba sezone: **Saša Strnad** | Grafično oblikovanje in priprava na tisk: **Vizus storitve** | Fotograf: **Aleš Košir** | Tisk: **Tiskarna Present** | Uredniški odbor: **Dr. Rok Andres, Milan Golob, Saša Strnad, Srečko Kermavner** in **Peter Teichmeister**

ISSN 1318-9093, št. 2 | Šentjakobsko gledališče Ljubljana | **Sezona 2025-2026**

Dejavnost financirata Mestna občina Ljubljana in Javni sklad RS za kulturne dejavnosti.

Zahvala: Čevljarstvu Aleš Beljan, Cvetličarni Šimenc, SSG Trst, cafeju Čokl in Snežici Černic.

Prisrčno vabljeni v Šentjakobsko gledališče Ljubljana!